

der ere i anden og tredie Afdeling, erholde Maximum af den Sum, der er bestemt for den paagældende Afdeling.

Hvormange der vare i disse 3 Afdelinger for 2 Aar siden, kan man see af det Regnskab, jeg før omtalte, men det er slet ikke sagt, at Fordelingen mellem Afdelingerne er saaledes, som den var for 2 Aar siden, saa med Hensyn til Bedømmelsen af dette Forhold hjælper det foreliggende Regnskab os slet ikke. Det andet Spørgsmaal i dette Punkt er som sagt: hvormange af dem, der ere i 2den og 3die Afdeling, erholde Maximum af den Sum, der er bestemt for den paagældende Afdeling. At fremsætte dette Spørgsmaal er jeg blevet foranlediget til derved, at Bestyrelsen i den citerede Artikel slaaer Pensionen efter Tjenestetid og Understøttelser sammen i een Sum og siger, at Maximum for 3die Klasse er 70 Rd., men naar man tager Loven for sig, saa vil man see, at det er fuldkomment urigtigt; thi Loven siger, at Maximum for Understøttelse af 3die Klasse — foruden hvad den Paagældende faaer i Pension paa Grund af deres Tjenestetid — er 70 Rd.; altsaa skal Maximum af Understøttelsen, foruden Pensionen, være 70 Rd., hvorimod Bestyrelsen synes at gaae ud fra — den maa i ethvert Tilfælde have udtrykt sig meget uheldigt, hvis det ikke skulde være Meningen — at den samlede Sum af Pension og Understøttelse kun kan naae til et Maximum af 70 Rd. Nu er det imellem Invaliderne en almindelig Mening, at der vanskelig kan oplyses et eneste Exempel, eller i alt Fald kun ganske enkelte Exempler paa, at Invalider af denne Afdeling have faaet Maximum. Da nu Lovgivningen, som allerede antydet, gaaer ud fra, at der skal kunne ydes et vist bestemt Maximum, saa er dette et Vidnesbyrd om, hvis den fremførte Paastand er sand, at Bestyrelsen synes at være tilbøjelig til at fortolke Lovgivningen i Disfavør af de Bedkommende.

Det 4de Punkt i Interpellationen lyder saaledes: „Nægter Bestyrelsen for de militaire Underklassers Pensionering og Invalidforsørgelsen Enker efter Mænd, der ved Udøvelsen af deres militaire Tjenesteplichter som Soldater ved den vestindiske Hærstyrke ere faldne som

Dffre for Climatsfeber eller andre epidemiske Sygdomme, Forsørgelse af de den underlagte Fonds?“ Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der her er indløbet en lille Urigtighed, idet der her er sagt: „Enker efter Mænd“ . . . „der som Soldater“, da der, hvad jeg senere har faaet at vide, til Soldater derovre kun antages Ugifte, og jeg beder altsaa Forespørgselen betragtet som gjældende for Underklasserne ved den vestindiske Hærstyrke. Jeg skal forøvrigt ikke sige Noget til dette Punkt, da Forespørgselen selv indeholder det Fornødne for at kunne forstaaes.

Det 5te Punkt i Interpellationen lyder saaledes: „I hvilket Forhold staaer den Understøttelse, der er ydet af den overordentlige Invalidesond til i Kjøbenhavn værende Invalidder, til hvad der af samme Fond er ydet til Invalidder, som opholde sig udenfor Kjøbenhavn? og i hvilket Forhold staaer den Understøttelse, der i de sidste fire Maanedere er ydet af det overordentlige Invalidesond til Invalidder, som have deres Ophold i Kjøbenhavn, til hvad der er ydet af det samme Fond til dem i de samme fire Maanedere i de foregaaende 2 Aar?“ Forat jeg kan spare Tid og undgaae Gjentagelser, skal jeg med det Samme tage det 6te Punkt med, som staaer i nær Forbindelse med det 5te, og som lyder saaledes: „Sinder Ministeren ikke Anledning til at paalægge Bestyrelsen for de militaire Underklassers Pensionering og Invalidforsørgelsen at bekjendtgjøre til Veiledning for de Ansøgende, hvorledes de have at forholde sig for at kunne nyde Godt af den overordentlige Invalidesond?“ Paa Grund netop af den almindelige Formening om en mindre human Fortolkning af denne Lovs Bestemmelse, har der blandt Invaliderne dannet sig en Invalidforening. Denne Forening har igjennem sin Bestyrelse henvendt sig til Bestyrelsen for Invalidforsørgelsen med Forespørgsel, om den ikke maatte være villig til at udgive en kort og tydelig Anvisning for samtlige Invalidder, hvoraf de kunde see, hvilken Vej de havde at gaae, hvilke Bevisligheder de havde at bringe tilveie, og til hvem de havde at henvende sig, naar de vilde ansøge om Understøttelse af det overordentlige Invalidesond. Denne Fore-